

متن پرسش

سلام و عرض خدا قوت: می‌گن که زمانی انسان دچار قبض می‌شود، اصلاً نه می‌تواند نمازی بخواند، نه می‌تواند عبادتی کند، نه می‌تواند جایی برود، نه می‌تواند بگوید، نه می‌تواند بخندد. این‌ها رشحاتی از حال قبض در وجود انسان است. در این مواقع باید متوجه باشیم وجود ما با وجود پیغمبر اکرم (صلی‌الله) و با وجود امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) خلق شده است. آن لحظه که بی‌دلیل دل‌مان می‌گیرد، مفتاح و کلید گشایش این حال و انقباض، فرو رفتن درون خود و جستجوی مقام ولایت است. اگر به آن نزدیک شدیم، این نور گسترش پیدا می‌کند و قلب را می‌گیرد و انفتاح پیدا می‌شود. چطور و چگونه از کلید قفل قبض‌ها استفاده کنیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! در «بسط» و گشوده‌شدن قلب به سوی حضرت معبود، مائیم و شکر. و در «قبض» و تجلی جلال او، مائیم و صبر، به همان معنایی که فرمودند: «در بلا هم می‌چشم الطاف او / مات اویم مات اویم مات او» و این حالت، همان توجه وجودی به حضرت محبوب است بدون نظر به حتی اسمی خاص از اسمای الهی. موفق باشید